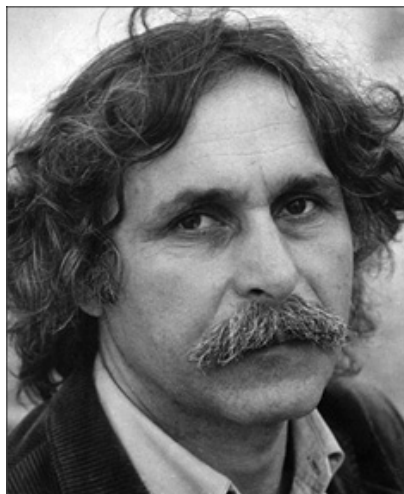




**ОЛАШИН Василь Степанович** (09. 12. 1945, с. Горінчово Хуст. р-ну Закарп. обл.) — скульптор. Батько [В. В. Олашина](#). Обл. премія ім. Й. Бокшая та А. Ерделі (2006, 2014, 2019, 2021). Член НСХУ (1977). Закін. Ужгород. училище приклад. мистецтва (1964; викл. [І. Гарапко](#), [М. Попович](#)) та Київ. худож. інститут (1984; викл. [В. Борисенко](#), [В. Бородай](#), [І. Макогон](#)). Від 1970 працював у вироб. майстернях підприємства «Художфонд» Закарп. обл. НСХУ. Від 2006 — на творчій роботі. Основна галузь — станк. та монум. скульптури. Створює пам'ятники відомим істор. та громад. діячам. Для робіт О. характерне певне спрощення форм, індивідуал. стилізація, використання елементів християн. символіки. Митець не копіює дійсність, а творить нову через узагальнення форм, вирішення відповід. теми пластич. засобами, композицією. Учасник обл. (від 1969), всеукр. (від 1971), закордон. (від 1974)

#### Фотоілюстрації

мистецьких виставок. Персон. — в Ужгороді (2020).

#### Основні твори

пам'ятники - «Лісоруб» в смт Буштино (1984), «Мадонна» у м. Мукачево (1990; обидва - Закарп. обл.), воїнам-афганцям в Ужгороді (1995), князю Ф. Корятовичу в Мукачів. замку «Паланок» (1996), репресованим (2009) і монумент воїнам, які загинули під час проведення антитерорист. операції на Сх. України (2019) в Ужгороді; об'ємна скульптура «Гандболістки» на фасаді навч.-спорт. бази олімп. підготовки «Святошин» у Києві (1986); станкові скульптури - «Вічність» (1988), «Берегиня-мати» (1997), «Вічний діалог» (2003), «Молитва» (2005), «Мелодія минулого» (2008), «Верховинська каріатида» (2009); скульптури малої форми - «Викрадення Європи» (1998), «Кирило і Мефодій» (2001); мемор. дошка Ф. Гленцу в Ужгороді (2006); погруддя Т. Шевченка в смт Воловець Закарп. обл. (2007).

#### Рекомендована література

1. Пам'ятники Василя Олашина знають багато людських таємниць // Соціал-демократ. 2005, 15 груд.;
2. Ласкаревська Т. Схоплена краса // ОМ. 2007. № 1;
3. Літераті Т. Василь Олашин: «Скульптура - найбільш мовчазний і водночас найбільш промовистий вид мистецтва»: [інтерв'ю] // Ужгород. 2010, 18 груд.;
4. Хланта І. Потужний талант митця // Літ.-мист. життя Копашнова: статті, нариси: У 2 кн. Уж., 2014;
5. Художники Закарпаття: До 75-річчя Закарпатської організації НСХУ. Уж., 2021.

[І. В. Хланта](#)



#### **Бібліографічний опис:**

Олашин Василь Степанович / І. В. Хланта // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2022. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-76663>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).